

การพัฒนาหลักสูตรเด็กไทยหัวใจไม่โกง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
โรงเรียนวัดทองศาลางาม สำนักงานเขตภาษีเจริญ สังกัดกรุงเทพมหานคร

**The Development of Thai Children with Dishonesty-Free Mind
Curriculum for Prathomsuksa 4 Students at Wat Thongsalangarm
School Paseecharoen District Office Bangkok Metropolitan
Administration**

ศิริรัตน์ นิลนาถ¹

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาหลักสูตรเด็กไทยหัวใจไม่โกง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดทองศาลางาม สำนักงานเขตภาษีเจริญ สังกัดกรุงเทพมหานคร 2) เปรียบเทียบลักษณะนิสัยซื่อสัตย์ก่อนและหลังใช้หลักสูตรเด็กไทยหัวใจไม่โกง และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ครูผู้สอนจัดขึ้นตามหลักสูตรเด็กไทยหัวใจไม่โกง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดทองศาลางาม สำนักงานเขตภาษีเจริญ สังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน แบบทดสอบวัดลักษณะนิสัยซื่อสัตย์ และแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูผู้สอน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที

¹ครูโรงเรียนเทศบาล 1 บางมูลนาถ สังกัดเทศบาลเมืองบางมูลนาถ อำเภอบางมูลนาถ จังหวัดพิจิตร

ผลการวิจัยพบว่า

1. หลักสูตรเด็กไทยหัวใจไม่โกง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดทองศาลางาม สำนักงานเขตภาษีเจริญ สังกัดกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วยหลักการ จุดมุ่งหมาย โครงสร้างหลักสูตร แนวทางการจัดกิจกรรม การเรียนการสอน สื่อและแหล่งเรียนรู้ การวัดผลและประเมินผล

2. ผลการเปรียบเทียบลักษณะนิสัยซื่อสัตย์ของนักเรียนที่เรียนด้วยหลักสูตรเด็กไทยหัวใจไม่โกง หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูผู้สอนตามหลักสูตรเด็กไทยหัวใจไม่โกงสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดทองศาลางาม สำนักงานเขตภาษีเจริญ สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.38

89

คำสำคัญ : การพัฒนาหลักสูตร เด็กไทยหัวใจไม่โกง ทุจริต ซื่อสัตย์

Abstract

The purposes of this research were 1) to develop Thai children with dishonesty-free mind curriculum for Prathomsuksa 4 Students at Wat Thongsalangarm School Paseecharoen District Office Bangkok Metropolitan Administration 2) to compare the honesty of the students before and after the implementation of the curriculum and 3) to study the students' satisfaction towards learning through the curriculum. The sample group included 30 Prathomsuksa 4 students at Wat Thongsalangarm School. The research instruments consisted of lesson plan, honesty assessment

form, and questionnaire. Data was statistically analyzed in percentage, mean and t-test.

The findings revealed as follows :

1. The Thai children with dishonesty-free mind curriculum for Prathomsuksa 4 Students at Wat Thongsalangarm School Paseechooen District Office Bangkok Metropolitan Administration delineated the following components : rationale, objectives, curriculum structure, learning activities, medias and learning sources, and measurement and evaluation.

2. The honesty of the students after learning through the Thai children with dishonesty-free mind curriculum was found to be significantly higher at .01 level.

3. The students' satisfaction towards learning through the Thai children with dishonesty-free mind curriculum was generally found at the high level ($\bar{X} = 4.38$).

Keywords : curriculum development, Thai Children with Dishonesty-Free Mind, dishonest, honest

บทนำ

ในปัจจุบันปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดจากการกระทำของเด็กและเยาวชนส่วนมากเป็นการกระทำที่แสดงถึงความไม่ซื่อสัตย์ ดังที่บุญฤทธิ์ มิทรวงศ์ (2546 : บทคัดย่อ) ได้ทำรายงานการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า นักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเขวไร่ศึกษา อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ที่ถูกจัดให้อยู่ใน

กลุ่มที่มีปัญหาแยกเป็นโกหกจำนวน 31 คน มาสายไม่ตรงเวลา 34 คน ลักขโมย หรือหยิบของของคนอื่นโดยไม่ได้รับอนุญาต จำนวน 19 คน ซึ่งสอดคล้องกับ กฤตรินทร์ นิ่มทองคำ (2542 : 9) ได้สำรวจนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษา ตอนต้นโรงเรียนเซนต์โยเซฟคอนเวนต์ พบว่ามีปัญหาความไม่ซื่อสัตย์ในด้าน ต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ ลอกงานเพื่อน ทุจริตในการสอบ พุดเท็จ ลักขโมย เอาเปรียบ ผู้อื่น ไม่ตรงต่อเวลา ไม่รับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย ซึ่งหากทำพฤติกรรม เหล่านี้บ่อย ๆ จนเกิดความเคยชิน เด็กจะคิดว่าเป็นสิ่งที่กระทำได้โดยไม่มี ความผิด จะทำให้เด็กติดนิสัยกระทำการที่ไม่ดีเหล่านี้ต่อไป และจากการรายงาน ของคณะกรรมการการศึกษาและวัฒนธรรมวุฒิสภา (สำนักงานเลขาธิการ วุฒิสภา, 2538, น.47 – 48 อ้างถึงใน ธนาวิทย์ ท่าใหญ่, 2544, น. 6) พบว่า เด็กและเยาวชนเป็นจำนวนมากมีจริยธรรมในการดำเนินชีวิตที่ไม่เหมาะสม เช่น มีการแก่งแย่งชิงดีชิงเด่นในทางที่ไม่ควร เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตัวมากกว่า ส่วนรวม ไม่มีความละเอียดต่อการประพฤติดุจจริต ไม่ซื่อสัตย์สุจริต ไม่รู้จักพอ ขาดการช่วยเหลือเกื้อกูลกัน และมีค่านิยมทางวัตถุพุ่งเพ้อ จากข้อมูลดังกล่าว สะท้อนให้เห็นถึงทัศนคติของเยาวชนในสังคมไทยที่เปลี่ยนแปลงไป มีการเห็น แก่ประโยชน์ของตนเองมากกว่าส่วนรวม จนมองข้ามความสำคัญของ ความซื่อสัตย์ จากสภาวะการดังกล่าวสะท้อนให้เห็นถึงพฤติกรรมความซื่อสัตย์ ของเยาวชนไทย มีแนวโน้มที่น่าเป็นห่วง (ดวงรัตน์ วาห์สะ, 2553, น. 644 – 645) จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของลักษณะนิสัย ซื่อสัตย์ของเยาวชนไทยในยุคปัจจุบันเป็นอย่างมาก จึงได้ทำการสำรวจนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดทองศาลางาม สำนักงานเขตภาษีเจริญ สังกัด กรุงเทพมหานคร จำนวน 60 คน โดยผู้วิจัยได้นำต้นสุบบาบไปวางไว้หน้า ชั้นเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/2 โดยให้นักเรียนเขียนสารภาพบาปว่า นักเรียนมักจะทำทุจริตในเรื่องใดมากที่สุด ในช่วง 1 เดือนที่ผ่านมาตั้งแต่เปิดภาคเรียนที่ 1 คือระยะเวลาตั้งแต่วันที่ 16

พฤษภาคม 2556 จนถึง 16 มิถุนายน 2556 ผลปรากฏว่านักเรียนมักจะทำทุจริตในเรื่องต่าง ๆ ดังนี้ ลอกข้อสอบและลอกการบ้านเพื่อน จำนวน 10 คน ขโมยเงินผู้ปกครองไปเล่นเกม จำนวน 5 คน ไม่ทอนเงินที่ผู้ปกครองใช้ไปซื้อของ จำนวน 3 คน หนีเวรประจำวัน จำนวน 2 คน มาโรงเรียนสาย จำนวน 5 คน ไม่ส่งการบ้าน จำนวน 10 คน ทำลายดอกไม้และต้นไม้ที่ปลูกตามสถานที่ต่าง ๆ ในโรงเรียน และสวนสาธารณะ จำนวน 5 คน หยิบสิ่งของของผู้อื่นไปใช้โดยไม่ได้รับอนุญาต จำนวน 8 คน และไม่ยอมรับผิดชอบเมื่อทำสิ่งของของผู้อื่นเสียหาย จำนวน 12 คน จากข้อมูลที่ได้จากการสำรวจจะเห็นได้ว่า ปัญหาการทุจริตของนักเรียนนั้นล้วนเป็นปัญหาที่ไม่ควรมองข้ามหรือเพิกเฉย และสมควรได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วน เนื่องจากพฤติกรรมดังกล่าวของนักเรียน ถือเป็นพฤติกรรมที่ไม่สมควรกระทำเป็นอย่างยิ่ง เพราะนอกจากจะเป็นบ่อเกิดของการนำไปสู่จุดเริ่มต้นของการกระทำทุจริตในเรื่องต่าง ๆ แล้ว ยังเป็นหนทางนำไปสู่การกระทำทุจริตในเรื่องร้ายแรงยิ่ง ๆ ขึ้นไปอีกด้วย จนท้ายที่สุดก็จะเป็นผลให้นักเรียนติดนิสัยเป็นคนชอบคดโกง ไม่ซื่อสัตย์ และเห็นเป็นเรื่องเล็กน้อย จนยากแก่การปรับเปลี่ยนพฤติกรรม

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะพัฒนาหลักสูตรเด็กไทยหัวใจไม่โกง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดทองศาลางาม สำนักงานเขตภาษีเจริญ สังกัดกรุงเทพมหานครขึ้น เนื่องจากเป็นระดับชั้นที่ผู้วิจัยได้รับมอบหมายให้เป็นครูประจำชั้น และผู้วิจัยมีความเห็นโดยส่วนตัวว่า เด็กในวัยนี้เป็นวัยหัวเลี้ยวหัวต่อระหว่างนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาตอนต้น กับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลาย มีความเป็นครึ่ง ๆ กลาง ๆ ระหว่างเด็กเล็กกับเด็กโต เด็กบางคนยังรู้สึกสับสน และวางตัวไม่ถูก ดังนั้น การที่เราจะปลูกฝังค่านิยมต่าง ๆ ให้กับเด็กในวัยนี้จึงถือว่าดีที่สุด และเหมาะสมที่สุด เพราะเด็กในวัยนี้จะมีความสามารถในการเรียนรู้ และเลียนแบบพฤติกรรมต่าง ๆ ของผู้ใหญ่ได้ดี เราจะเห็นได้ว่าเด็กในวัยนี้ถ้ามีพฤติกรรมดีก็จะดีไปเลย แต่ถ้ามีพฤติกรรม

ที่ไม่ดีจะแก้ไขพฤติกรรมนั้นได้ยาก ผู้วิจัยจึงเลือกนักเรียนในระดับชั้นนี้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการทดลองใช้หลักสูตรเด็กไทยหัวใจไม่โกง โดยเปรียบเทียบลักษณะนิสัยซื่อสัตย์ก่อนและหลังเรียนด้วยหลักสูตรเด็กไทยหัวใจไม่โกงที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น ซึ่งหลังจากที่นักเรียนได้เรียนตามหลักสูตรเด็กไทยหัวใจไม่โกงแล้ว ทำให้นักเรียนมีลักษณะนิสัยซื่อสัตย์ และมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูผู้สอน ในการพัฒนาหลักสูตรเด็กไทยหัวใจไม่โกงในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เล็งเห็นแล้วว่าลักษณะนิสัยซื่อสัตย์ของเยาวชนไทยในยุคปัจจุบัน ถือว่ามีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งต่อการกำหนดทิศทางของสังคมไทยในอนาคต ซึ่งจะต้องบ่มเพาะต้นอ่อนจิตสำนึกที่ดีงามให้กับนักเรียนตั้งแต่ระดับชั้นอนุบาล ไปจนถึงระดับอุดมศึกษา เพื่อให้นักเรียนเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพ และเป็นผู้ที่มีความรู้ควบคู่ไปกับการมีคุณธรรมและจริยธรรมที่ดีงาม

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาหลักสูตรเด็กไทยหัวใจไม่โกง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดทองศาลางาม สำนักงานเขตภาษีเจริญ สังกัดกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อเปรียบเทียบลักษณะนิสัยซื่อสัตย์ก่อนและหลังใช้หลักสูตรเด็กไทยหัวใจไม่โกง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดทองศาลางาม สำนักงานเขตภาษีเจริญ สังกัดกรุงเทพมหานคร
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ตามหลักสูตรเด็กไทยหัวใจไม่โกง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดทองศาลางาม สำนักงานเขตภาษีเจริญ สังกัดกรุงเทพมหานคร

สมมติฐานการวิจัย

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดทองศาลางาม สำนักงานเขตภาษีเจริญ สังกัดกรุงเทพมหานคร หลังเรียนด้วยหลักสูตรเด็กไทยหัวใจไม่โกง มีลักษณะนิสัยซื่อสัตย์สูงกว่าก่อนเรียน

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดทองศาลางาม สำนักงานเขตภาษีเจริญ สังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 60 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/1 โรงเรียนวัดทองศาลางาม สำนักงานเขตภาษีเจริญ สังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 30 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster sampling)

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ หลักสูตรเด็กไทยหัวใจไม่โกง

ตัวแปรตาม ได้แก่ ลักษณะนิสัยซื่อสัตย์ และความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามหลักสูตรเด็กไทยหัวใจไม่โกง

วิธีการดำเนินการวิจัย

การพัฒนาหลักสูตรเด็กไทยหัวใจไม่โกง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดทองศาลางาม สำนักงานเขตภาษีเจริญ สังกัดกรุงเทพมหานคร เพื่อเปรียบเทียบลักษณะนิสัยซื่อสัตย์ก่อนและหลังใช้หลักสูตรเด็กไทยหัวใจไม่โกง ที่เกิดจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามหลักสูตรที่พัฒนาขึ้น และศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามหลักสูตรโตไปไม่โกง โดยผู้วิจัยดำเนินการพัฒนาหลักสูตรเป็น 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน

1.1 ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับหลักสูตรโตไปไม่โกง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ของโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร

1.2 ข้อมูลพื้นฐานจากการสำรวจปัญหาและความต้องการพัฒนาหลักสูตรเด็กไทยหัวใจไม่โกง

1.3 แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ขั้นที่ 2 การพัฒนาโครงร่างหลักสูตร

การพัฒนาโครงร่างหลักสูตรแบ่งการดำเนินงานออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 การสร้างโครงร่างหลักสูตร

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลพื้นฐานที่ได้จากขั้นตอนที่ 1 มาเป็นแนวทางในการกำหนดองค์ประกอบของหลักสูตร ได้แก่ หลักการ จุดมุ่งหมาย เนื้อหาสาระ แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน สื่อ/แหล่งเรียนรู้ การวัดผลและประเมินผล โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. การสร้างโครงร่างหลักสูตร

1.1 การกำหนดหลักการของหลักสูตร

1.2 กำหนดจุดมุ่งหมาย

1.3 กำหนดเนื้อหาสาระ

1.4 กำหนดแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

1.5 กำหนดสื่อ/แหล่งเรียนรู้

1.6 กำหนดการวัดผลและประเมินผล

ส่วนที่ 2 การประเมินโครงร่างหลักสูตร เป็นการนำโครงร่างหลักสูตรที่ได้ มาพัฒนาตรวจสอบคุณภาพ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. จุดประสงค์ของการประเมิน เป็นการนำโครงร่างหลักสูตรไปให้ผู้เชี่ยวชาญประเมิน

2. ผู้ประเมินโครงร่างหลักสูตร ผู้ที่ทำหน้าที่ประเมินโครงร่างหลักสูตร ครั้งนี้ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญทั้งหมดจำนวน 3 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญทั้งหมดทำการ ประเมินทั้งความเหมาะสม และความสอดคล้องของโครงร่างหลักสูตรทั้งด้าน เนื้อหา ด้านรูปแบบ และด้านสถิติ

3. เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินประกอบด้วย

3.1 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

3.2 แบบประเมินความเหมาะสมของโครงร่างหลักสูตร มีลักษณะ เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราประมาณค่า 5 ระดับ

3.3 แบบประเมินความสอดคล้องของหลักสูตร เป็นแบบสอบถาม ชนิดมาตราประมาณค่า 3 ระดับ

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบประเมินที่สร้างขึ้นพร้อมกับโครงร่างหลักสูตร ไปให้ ผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนประเมินความเหมาะสม และความสอดคล้อง โดยผู้วิจัย ดำเนินการและประสานงานกับผู้เชี่ยวชาญด้วยตนเอง

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลที่รวบรวมได้จากแบบประเมินความเหมาะสม ของโครงร่างหลักสูตร ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปค่าเฉลี่ย และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ส่วนข้อมูลที่ได้จากการประเมินความสอดคล้อง ผู้วิจัย นำเสนอผลการวิเคราะห์ในรูปของดัชนีความสอดคล้อง

ส่วนที่ 3 การจัดทำวัสดุหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน

การจัดทำวัสดุหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน ผู้วิจัยได้จัดทำ แผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยดำเนินการ ดังนี้

1. วิเคราะห์หลักสูตรเด็กไทยหัวใจไม่โกง

2. กำหนดสาระสำคัญ

3. กำหนดสาระการเรียนรู้

4. ออกแบบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

5. กำหนดสื่อและแหล่งเรียนรู้

6. กำหนดเกณฑ์การวัดผลประเมินผล

ขั้นที่ 3 การทดลองใช้หลักสูตร

ผู้วิจัยนำหลักสูตรที่ผ่านการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุง และทดลองใช้โดยดำเนินการ ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

3. การดำเนินการทดลอง

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ขั้นที่ 4 การประเมินผลและการปรับปรุงหลักสูตร

1. ประเมินผลสัมฤทธิ์ของหลักสูตร โดยพิจารณาจากผลการประเมิน ลักษณะนิสัยข้อดีของนักเรียนหลังใช้หลักสูตร

2. ประเมินความพึงพอใจจากการสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามหลักสูตรเด็กไทยหัวใจไม่โกง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดทองศาลางาม สำนักงานเขตภาษีเจริญ สังกัดกรุงเทพมหานคร

ผลของการวิจัย

ผู้วิจัยได้ทดลองใช้หลักสูตรเด็กไทยหัวใจไม่โกง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดทองศาลางาม สำนักงานเขตภาษีเจริญ สังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 30 คน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจำนวน 4 แผน 20 ชั่วโมง โดยผู้วิจัยนำเสนอเป็น 3 ส่วนดังนี้

1. ผลการเปรียบเทียบคะแนนลักษณะนิสัยข้อสัตย์ก่อนและหลังทดลองใช้หลักสูตรเด็กไทยหัวใจไม่โกง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดทองศาลางาม สำนักงานเขตภาษีเจริญ สังกัดกรุงเทพมหานคร คะแนนลักษณะนิสัยข้อสัตย์ ก่อนและหลังการทดลองใช้หลักสูตร แสดงรายละเอียดในตารางที่ 1 และตารางที่ 2

ตารางที่ 1 แสดงคะแนนเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และร้อยละของลักษณะนิสัยข้อสัตย์ก่อนและหลังการทดลองใช้หลักสูตรเด็กไทยหัวใจไม่โกง

การทดลอง	คะแนน	$\bar{x}$	S.D.	คะแนนเฉลี่ยร้อยละ
ก่อนการทดลอง	40	15.23	2.28	38.08
หลังการทดลอง	40	35.87	2.11	89.67

จากตารางที่ 1 พบว่า ก่อนเรียนหลักสูตรเด็กไทยหัวใจไม่โกง นักเรียนมีคะแนนลักษณะนิสัยข้อสัตย์โดยคิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 15.23 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 38.08 หลังเรียนหลักสูตรเด็กไทยหัวใจไม่โกง นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 35.87 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 89.67

ตารางที่ 2 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนลักษณะนิสัยข้อสัตย์ ก่อนและหลังการใช้หลักสูตรเด็กไทยหัวใจไม่โกง

การทดลอง	n	$\bar{x}$	S.D.	t	Sig.
ก่อนการทดลอง	40	15.23	2.28	36.05**	.000
หลังการทดลอง	40	35.87	2.11		

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 3 พบว่าคะแนนลักษณะนิสัยข้อสัตย์ของนักเรียนหลังเรียนด้วยหลักสูตรเด็กไทยหัวใจไม่โกง สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

2. ด้านพฤติกรรมนักเรียนที่เรียนหลักสูตรเด็กไทยหัวใจไมโกง
 ผู้วิจัยได้สังเกตพฤติกรรมของนักเรียนระหว่างการทดลองใช้หลักสูตร
 เด็กไทยหัวใจไมโกงสรุปได้ ดังนี้

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ 1 เรื่อง เป็นเรื่องเป็นราว
 เป็นข่าว

เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้แหล่งข้อมูลเป็นหลัก
 (Resource – Based Learning) โดยเนื้อหาที่ผู้วิจัยนำมาจัดกิจกรรมการเรียน
 การสอนให้กับนักเรียนนั้น เป็นเนื้อหาเกี่ยวกับการจัดอันดับข่าวอื้อฉาว
 ที่สุดเรื่องคอร์รัปชันปี 2555 ในประเทศไทย 10 อันดับ ความสูญเสียจาก
 การคอร์รัปชัน ตัวอย่างนักการเมืองที่ถูกดำเนินคดีทุจริตคอร์รัปชันและโทษที่
 ได้รับ พฤติกรรมที่แสดงถึงลักษณะนิสัยที่ไม่ซื่อสัตย์ในด้านต่าง ๆ ตามที่นิยาม
 ไว้ในหลักสูตรเด็กไทยหัวใจไมโกง หลังจากนั้นให้นักเรียนกลับไปค้นคว้าหาข่าว
 หรือบทความที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการทุจริตคอร์รัปชันและออกมานำเสนอให้
 เพื่อน ๆ ในชั้นเรียนฟัง พร้อมทั้งร่วมกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งที่เพื่อน
 ออกมานำเสนอหน้าชั้นเรียน แต่ก่อนที่ผู้วิจัยจะดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียน
 สอนให้กับนักเรียนนั้น ผู้วิจัยได้ให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดลักษณะนิสัย
 ซื่อสัตย์ จากการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในระหว่างที่มีการจัดกิจกรรมการ
 เรียนการสอนนั้น พบว่านักเรียนมีความกระตือรือร้นในการทำงานและตอบ
 คำถาม มีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมายทั้งงานส่วนตัวและงานกลุ่ม
 ให้ความร่วมมือในการทำงานเป็นกลุ่มได้เป็นอย่างดี ยอมรับฟังความคิดเห็น
 และข้อเสนอแนะของสมาชิกภายในกลุ่ม มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น
 และการจัดกิจกรรมภายในชั้นเรียน การแสดงความคิดเห็นแสดงออกถึงลักษณะ
 นิสัยซื่อสัตย์ มีความพร้อมในการนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน ภาษาที่ใช้ใน
 การนำเสนอมีความถูกต้อง ชัดเจน เหมาะสม กลวิธีในการนำเสนอมีความน่า
 สนใจ และสามารถนำความรู้ที่ได้จากการนำเสนอไปใช้ประโยชน์ได้ในชีวิตจริง

มีความสามารถในการตอบข้อซักถามของเพื่อนในชั้นเรียน ซึ่งหลังจากที่นักเรียนได้ออกมานำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียนจนครบทุกคนแล้ว ครูและนักเรียนได้ร่วมกันทบทวนความรู้ รวมทั้งร่วมกันสนทนาเกี่ยวกับปัญหาที่พบในระหว่างที่ศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากสื่อสารสนเทศ และตามแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน ตลอดจนเนื้อหาสาระสำคัญ ข้อคิด และประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนในครั้งนี้

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนที่ 2 เรื่อง สวรรค์อยู่ในนกรออยู่ในใจ

เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนโดยใช้กระบวนการจิตสำนึกของเปาโล แพร์ โดยเนื้อหาที่ผู้วิจัยนำมาจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนให้กับนักเรียนนั้น เป็นเนื้อหาเกี่ยวกับปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันในสังคมไทยในยุคปัจจุบัน ความต้องการของนักเรียนที่ต้องการให้บุคคลที่ถูกดำเนินคดีทุจริตคอร์รัปชันได้รับโทษทัณฑ์สถานใด หลังจากนั้นผู้วิจัยได้เปิดคลิปวิดีโอเรื่อง “นรกขุมต่าง ๆ” ที่แสดงถึงการถูกลงโทษ และความทุกข์ทรมานตามระดับความทุจริตที่ตนได้กระทำ และคลิปวิดีโอเรื่อง “สวรรค์ชั้นต่าง ๆ” ที่แสดงให้เห็นถึงผลแห่งการกระทำความดีจะส่งผลให้ไปเกิดในสวรรค์ชั้นต่าง ๆ ตามระดับกรรมดีที่ตนสร้างขึ้น เมื่อนักเรียนได้ชมคลิปวิดีโอทั้งสองชุดจบแล้ว ครูและนักเรียนจึงร่วมกันสนทนาและร่วมกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับคลิปวิดีโอที่นักเรียนได้ชม โดยให้นักเรียนแต่ละคนเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับโทษทัณฑ์ของผู้ที่ถูกดำเนินคดีทุจริตคอร์รัปชันควรได้รับ พร้อมทั้งวาดภาพและออกมานำเสนอให้เพื่อน ๆ ในชั้นเรียนร่วมกันประเมินผลงาน จากการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในระหว่างที่มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนนั้น พบว่านักเรียนมีความกระตือรือร้นในการทำงานและตอบคำถาม มีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมายทั้งงานส่วนตัวและงานกลุ่ม ให้ความร่วมมือในการทำงานเป็นกลุ่มได้เป็นอย่างดี ยอมรับฟังความคิดเห็น และข้อเสนอแนะของสมาชิกภายในกลุ่ม

มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นและการจัดกิจกรรมภายในชั้นเรียน การแสดงความคิดเห็นแสดงออกถึงลักษณะนิสัยข้อดี มีความพร้อมในการนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน ภาษาที่ใช้ในการนำเสนอมีความถูกต้อง ชัดเจน เหมาะสม กลวิธีในการนำเสนอมีความน่าสนใจ และสามารถนำความรู้ที่ได้จากการนำเสนอไปใช้ประโยชน์ได้ในชีวิตจริง มีความสามารถในการตอบข้อซักถามของเพื่อนในชั้นเรียน ซึ่งหลังจากที่นักเรียนได้ออกมานำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียนจนครบทุกคนแล้ว ซึ่งหลังจากที่นักเรียนได้ออกมานำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียนจนครบทุกคนแล้ว ครูและนักเรียนจึงร่วมกันสรุปเนื้อหา สำคัญ ข้อคิด และประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในครั้งนี้

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ 3 เรื่อง ความดีไม่มีวันตาย

เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้กรณีตัวอย่าง (Cases) โดยเนื้อหาที่ผู้วิจัยนำมาจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้กับนักเรียนนั้น เป็นเนื้อหาเกี่ยวกับบุคคลที่ได้รับการยกย่องให้เป็นบุคคลที่มีความซื่อสัตย์ โดยนำภาพและเล่าประวัติโดยสังเขปของบุคคลที่ได้รับการยกย่องให้เป็นบุคคลที่มีความซื่อสัตย์จำนวน 10 ท่านมาให้นักเรียนดู ดังนี้ เทพเจ้ากวนอู พันท้ายนรสิงห์ สมเด็จพระยาบรมมหารัษฎ์ริวงศ์ (ช่วง บุนนาค) พระยาพิชัยดาบหัก ศาสตราจารย์ ดร.ปรีดี พนมยงค์ หรือหลวงประดิษฐมนูธรรม พลเอกเปรม ติณสูลานนท์ นายธีรศักดิ์ ลี้มประสิทธิ์ศักดิ์ นายเอนก เกษมสุข นายวิสุทธิ ประกอบความดี นายสันติ ญาโณทัย และคุณยายสำพอ พาครี ให้นักเรียนฟัง ซึ่งประวัติและผลงานของบางท่านได้ถูกนำมาทำเป็นละคร ภาพยนตร์ หนังสือ และคลิปวิดีโอบรรยายประวัติโดยสังเขป จากการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในระหว่างที่มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนั้น พบว่านักเรียนมีความกระตือรือร้นในการทำงานและตอบคำถาม มีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมายทั้งงานส่วนตัวและงานกลุ่ม ให้ความร่วมมือในการทำงานเป็นกลุ่ม ได้เป็นอย่างดี ยอมรับฟังความคิดเห็น และข้อเสนอแนะของสมาชิกภายในกลุ่ม

มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นและการจัดกิจกรรมภายในชั้นเรียน การแสดงความคิดเห็นแสดงออกถึงลักษณะนิสัยข้อดี มีความพร้อมในการนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน ภาษาที่ใช้ในการนำเสนอมีความถูกต้อง ชัดเจน เหมาะสม กลวิธีในการนำเสนอมีความน่าสนใจ และสามารถนำความรู้ที่ได้จากการนำเสนอไปใช้ประโยชน์ได้ในชีวิตจริง มีความสามารถในการตอบข้อซักถามของเพื่อนในชั้นเรียน ซึ่งหลังจากที่นักเรียนได้ออกมานำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียนจนครบทุกคนแล้ว ซึ่งหลังจากที่นักเรียนได้ออกมานำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียนจนครบทุกคนแล้ว ครูและนักเรียนจึงร่วมกันสรุปเนื้อหา สาระสำคัญ ข้อคิด และประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในครั้งนี้

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ 4 เรื่อง ไครหนอ

เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้เกม โดยเนื้อหาที่ผู้วิจัยนำมาจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้กับนักเรียนนั้น เป็นการทบทวนความรู้เกี่ยวกับประวัติ และผลงานของบุคคลที่ได้รับการยกย่องให้เป็นบุคคลที่มีความซื่อสัตย์ โดยให้นักเรียนแบ่งกลุ่มเพื่อแข่งขันกันต่อจิ๊กซอ ภาพใบหน้าของบุคคลที่ได้รับการยกย่องให้เป็นบุคคลที่มีความซื่อสัตย์ พร้อมทั้งเล่าประวัติและผลงานของบุคคลในภาพโดยสังเขปให้เพื่อน ๆ ในชั้นเรียนฟังด้วยจึงจะถือว่าได้คะแนน จากการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในระหว่างเล่นเกมพบว่านักเรียนเล่นเกมด้วยความสนุกสนาน มีความซื่อสัตย์ มีน้ำใจเป็นนักกีฬา คือรู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย ทำตามกฎกติกา มารยาทที่ครูผู้สอนได้วางไว้ รู้จักยอมรับฟังความคิดเห็นของเพื่อนร่วมกลุ่ม มีความสามัคคี ซึ่งหลังจากที่นักเรียนได้ออกมานำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียนจนครบทุกคนแล้ว หลังจากทีนักเรียนเล่นเกมเสร็จแล้ว ครูและนักเรียนจึงร่วมกันสรุปเนื้อหา สาระสำคัญ ข้อคิด และประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในครั้งนี้ รวมถึงทำแบบทดสอบวัดคุณธรรมและจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์หลังเรียน และทำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูผู้สอนตาม

หลักสูตรเด็กไทยหัวใจไมโกง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียน
วัดทองศาลางาม สำนักงานเขตภาษีเจริญ สังกัดกรุงเทพมหานคร

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรม
การเรียนการสอนของครูผู้สอนตามหลักสูตรเด็กไทยหัวใจไมโกง

ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรม
การเรียนการสอนของครูผู้สอนตามหลักสูตรเด็กไทยหัวใจไมโกง สำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดทองศาลางาม สำนักงานเขตภาษีเจริญ
สังกัดกรุงเทพมหานคร ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรม
การเรียนการสอนของครูผู้สอนตามหลักสูตรเด็กไทยหัวใจไมโกง สำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดทองศาลางาม สำนักงานเขตภาษีเจริญ
สังกัดกรุงเทพมหานคร

รายการ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความ พึงพอใจ
1. สาระการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับปัญหา และ ความต้องการของชุมชนและสังคมในยุคปัจจุบัน	4.33	0.48	พึงพอใจมาก
2. จุดมุ่งหมายของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ตรงกับความต้องการของชุมชนและสังคมในยุค ปัจจุบัน	4.40	0.50	พึงพอใจมาก
3. การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง และบุคคลในชุมชน ในการออกแบบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	4.20	0.41	พึงพอใจมาก
4. ระยะเวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการสอน ในแต่ ละแผนการจัดกิจกรรมมีความเหมาะสม	4.33	0.48	พึงพอใจมาก

ตารางที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนของครูผู้สอนตามหลักสูตรเด็กไทยหัวใจไม่โกง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดทองศาลางาม สำนักงานเขตภาษีเจริญ สังกัดกรุงเทพมหานคร (ต่อ)

รายการ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
5. นักเรียนเกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีทักษะในการศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลตามแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน	4.33	0.48	พึงพอใจมาก
6. วิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทำให้นักเรียนมีความสุขสนุกสนานควบคู่ไปกับการปลูกฝังลักษณะนิสัยซื่อสัตย์	4.30	0.47	พึงพอใจมาก
7. กระบวนการกิจกรรมการเรียนการสอนส่งเสริม และช่วยกระตุ้นให้นักเรียนเกิดแนวคิดและลักษณะนิสัยที่ดีด้านความซื่อสัตย์	4.53	0.51	พึงพอใจมากที่สุด
8. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีความหลากหลาย น่าสนใจ ช่วยกระตุ้นให้นักเรียนเกิดลักษณะนิสัยซื่อสัตย์	4.37	0.49	พึงพอใจมาก
9. หลังจากที่นักเรียนได้เรียนหลักสูตรเด็กไทยหัวใจไม่โกงแล้ว ทำให้นักเรียนมีภูมิคุ้มกันที่ดีเมื่อต้องเผชิญกับสถานการณ์ที่เอื้อต่อการกระทำทุจริต	4.50	0.51	พึงพอใจมากที่สุด
10. หลังจากที่นักเรียนได้เรียนหลักสูตรเด็กไทยหัวใจไม่โกงแล้ว ทำให้นักเรียนเกิดความตระหนัก และรังเกียจการกระทำที่ไม่ซื่อสัตย์	4.43	0.50	พึงพอใจมาก

ตารางที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูผู้สอนตามหลักสูตรเด็กไทยหัวใจไม่โกง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดทองศาลางาม สำนักงานเขตภาษีเจริญ สังกัดกรุงเทพมหานคร (ต่อ)

รายการ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
11. วิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทำให้นักเรียนสามารถทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม และช่วยให้นักเรียนสามารถเรียนรู้การใช้ชีวิตร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข	4.43	0.50	พึงพอใจมาก
12. นักเรียนมีส่วนร่วมในการออกแบบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และค้นคว้าสื่อและแหล่งเรียนรู้	4.37	0.49	พึงพอใจมาก
13. นักเรียนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นในการนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียนของเพื่อน	4.37	0.49	พึงพอใจมาก
14. วิธีและเกณฑ์การวัดผลและประเมินผล มีความหลากหลาย ตรงตามสภาพจริง และเหมาะสมกับความแตกต่างระหว่างบุคคล	4.33	0.48	พึงพอใจมาก
15. วิธีและเกณฑ์การวัดผลและประเมินผล มีความเหมาะสม และสอดคล้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิธีและเกณฑ์การวัดผลและประเมินผลมีความเหมาะสม และสอดคล้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	4.47	0.51	พึงพอใจมาก
รวม	4.38	0.49	พึงพอใจมาก

จากตารางที่ 3 พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อหลักสูตรเด็กไทยหัวใจไม่โกง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดทองศาลางาม สำนักงานเขตภาษีเจริญ สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.38$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่านักเรียนมีความพึงพอใจมากที่สุดคือกระบวนการกิจกรรมการเรียนการสอนส่งเสริม และช่วยกระตุ้นให้นักเรียนเกิดแนวคิดและลักษณะนิสัยที่ดีด้านความซื่อสัตย์ ($\bar{x} = 4.53$) และรองลงมาคือ หลังจากที่นักเรียนได้เรียนหลักสูตรเด็กไทยหัวใจไม่โกงแล้ว ทำให้นักเรียนมีภูมิคุ้มกันที่ดีเมื่อต้องเผชิญกับสถานการณ์ที่เอื้อต่อการกระทำทุจริต ($\bar{x} = 4.50$) ส่วนที่มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจต่ำที่สุด ได้แก่ การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง และบุคคลในชุมชนในการออกแบบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ($\bar{x} = 4.20$)

สรุปผลการวิจัย

ผลจากการพัฒนาหลักสูตรเด็กไทยหัวใจไม่โกง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดทองศาลางาม สำนักงานเขตภาษีเจริญ สังกัดกรุงเทพมหานคร สามารถสรุปผลวิจัยได้ ดังนี้

1. ได้หลักสูตรเด็กไทยหัวใจไม่โกง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียน วัดทองศาลางาม สำนักงานเขตภาษีเจริญ สังกัดกรุงเทพมหานคร
2. ผลการเปรียบเทียบลักษณะนิสัยซื่อสัตย์หลังเรียนด้วยหลักสูตรเด็กไทยหัวใจไม่โกง สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูผู้สอนตามหลักสูตรเด็กไทยไม่โกง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดทองศาลางาม สำนักงานเขตภาษีเจริญ สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.38

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อการปฏิบัติ

1. หลักสูตรเด็กไทยหัวใจไม่โกง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดทองศาลางาม สำนักงานเขตภาษีเจริญ สังกัดกรุงเทพมหานคร สามารถปรับอัตราเวลาเรียน การจัดกิจกรรมสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้กับนักเรียนได้ทุกระดับชั้น ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของครูผู้สอนในการเลือกวิธีการสอน ซึ่งการเลือกใช้วิธีการสอนนั้นควรคำนึงถึงบริบทของผู้เรียนและความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียนด้วย ซึ่งวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลายจะช่วยให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และลักษณะนิสัยซื่อสัตย์สูงขึ้นด้วย

2. หลักสูตรเด็กไทยหัวใจไม่โกง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดทองศาลางาม สำนักงานเขตภาษีเจริญ สังกัดกรุงเทพมหานคร สามารถนำไปบูรณาการได้กับทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ หรือจะจัดทำเป็นสาระเพิ่มเติมได้กับทุกระดับชั้น โดยครูผู้สอนสามารถเลือกเนื้อหา หรือวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับวัยของนักเรียน และวัดผลประเมินผลตามสภาพจริง โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลด้วย

3. ควรเพิ่มกระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้กระบวนการคิดแบบหมวก 6 ใบของเดอโบโน (De Bono) เข้ามาเสริมให้สมบูรณ์ด้านกระบวนการคิด ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

4. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในแต่ละแผนการกิจกรรมการเรียนการสอนนั้น เมื่อครูผู้สอนมอบหมายชิ้นงานให้กับนักเรียน ควรคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยวิธีการแบ่งกลุ่มแบบคละกันระหว่างเก่ง กลาง อ่อน เพื่อให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นไปด้วยความราบรื่น อีกทั้งยังช่วยให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีซึ่งกันและกันด้วย นอกจากนี้ยังถือเป็นการปลูกฝังความมีน้ำใจ เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ให้กับนักเรียนด้วย

5. ควรนำหลักสูตรเด็กไทยหัวใจไม่โกงไปพัฒนาต่อสำหรับนักเรียนระดับชั้นอื่น ๆ เช่น นักเรียนระดับชั้นปฐมวัย นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และตอนปลาย ไปจนถึงนักศึกษาระดับอุดมศึกษา

6. ผู้ที่มีความสนใจที่จะนำหลักสูตรเด็กไทยหัวใจไม่โกงมาพัฒนาต่อ นั้น สามารถนำวิธีการสอน รูปแบบการสอน หรือนวัตกรรมที่แปลกใหม่และทันสมัย มาประยุกต์ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้กับนักเรียน เพื่อดึงดูดความสนใจให้กับนักเรียน และเพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้โดยไม่รู้สีกว่าตนกำลังเรียน

7. ควรให้ทุกสถานศึกษาจัดทำหลักสูตรเพื่อปลูกฝังให้นักเรียนมีลักษณะนิสัยซื่อสัตย์ โดยบรรจุเป็นสาระเพิ่มเติม และให้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนทุกระดับชั้น หรืออาจเพิ่มเติมไปในกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ให้สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน และบริบทของสภาพสังคมโดยรอบของสถานศึกษา นั้น ๆ

8. รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อให้เหมาะสมต่อการพัฒนาหลักสูตรเด็กไทยหัวใจไม่โกงในครั้งต่อ ๆ ไป ควรเป็นกิจกรรมที่เป็นไปในลักษณะเล่นปนเรียน แต่แฝงไปด้วยข้อคิดที่หลากหลาย เพื่อปลูกฝังให้นักเรียนซึมซับลักษณะนิสัยซื่อสัตย์ และรู้สึกรังเกียจการกระทำทุจริตในทุก ๆ รูปแบบได้เองโดยไม่ต้องถูกบีบบังคับ หรือถูกชี้แนะ แต่เป็นความรู้สึที่เกิดขึ้นได้โดยจิตใต้สำนึกของนักเรียนเอง

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. เปรียบเทียบผลการประเมินลักษณะนิสัยซื่อสัตย์ของนักเรียนที่เรียนด้วยหลักสูตรโตไปไม่โกงกับหลักสูตรเด็กไทยหัวใจไม่โกงว่า การเรียนด้วยหลักสูตรใดทำให้นักเรียนมีลักษณะนิสัยซื่อสัตย์ผ่านตามเกณฑ์ที่กำหนดให้มากกว่ากัน

2. เปรียบเทียบรูปแบบและวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของหลักสูตรโตไปไม่โกงกับหลักสูตรเด็กไทยหัวใจไม่โกงว่า รูปแบบและวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามหลักสูตรใด สามารถช่วยให้เด็กเรียนมีลักษณะนิสัยซื่อสัตย์ผ่านตามเกณฑ์ที่กำหนดให้ได้ดีกว่ากัน

3. เปรียบเทียบความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนด้วยหลักสูตรโตไปไม่โกง กับหลักสูตรเด็กไทยหัวใจไม่โกงว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามหลักสูตรใดมากกว่ากัน

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน**

พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

กนกพร ภูเงิน. (2556, มกราคม). **บทความความซื่อสัตย์.** ค้นเมื่อวันที่ 19 ตุลาคม 2556. จาก <http://21874-01.blogspot.com/2012/01/blog-post.html>

กฤตรินทร์ นิ่มทองคำ. (2542). **ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความซื่อสัตย์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนเซนต์โยเซฟคอนเวนต์ กรุงเทพมหานคร.** ปรียญานุพันธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

กัลยา วาณิชบัญชา. (2548). **สถิติสำหรับงานวิจัย.** กรุงเทพฯ : ม.ป.พ.

มนัช ธาตุทอง. (2550). **การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น.** นครปฐม : เพชรเกษมการพิมพ์.

จริยธรรม. คอม. (2552). ค้นเมื่อวันที่ 14 ตุลาคม 2557. จาก www.dhamma.mbu.ac.th

- ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2553). 80 นวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ. กรุงเทพฯ : แดแนกซ์อินเตอร์คอร์ปอเรชั่น.
- ชุมศักดิ์ อินทร์รักษ์. (2551). การบริหารงานวิชาการและการนิเทศภายในสถานศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 5. ปัตตานี : ฝ่ายเทคโนโลยีทางการศึกษา สำนักงานวิทยบริการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี.
- ชูศรี สุวรรณโชติ. (2544). หลักสูตรและการพัฒนาหลักสูตร. กรุงเทพฯ : อักษรไทย.
- ดุขฎี เพ่งพินิจ. (2552). การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง นิทานพื้นบ้านจังหวัดชัยภูมิสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนแก่งศรีวิทยา. ภาคนิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.
- ดวงรัตน์ วาห์สะ. (2553). พฤติกรรมความซื่อสัตย์ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 9 จังหวัดนครปฐม. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาชุมชน ภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ทิตนา แหมมณี. (2553). ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธนาวิทย์ ทำใหญ่. (2544). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความซื่อสัตย์สุจริตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยวิธีการตามแนวอริยสัจ และวิธีสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- อำรง บัวศรี. (2542). ทฤษฎีหลักสูตรการออกแบบและพัฒนา (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : พัฒนาศึกษา.
- ธีธัช บำรุงทรัพย์. (2556). การน้อมนำแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการทำงาน. ค้นเมื่อวันที่ 17 ตุลาคม 2557 จาก <http://www.oknation.net/blog/print.php?id=880579>
- ธีระ รุญเจริญ. (2550). การบริหารโรงเรียนยุคปฏิรูปการศึกษา. กรุงเทพฯ : เอ็กเซเปอร์เนท.
- นงลักษณ์ วิรัชชัย. (2543). พรหมแดนความรู้ด้านการวิจัยและสถิติ. ชลบุรี : วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- นิคม ชมพุดล. (2545). วิธีและขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นและการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา. มหาสารคาม : อภิชาติการพิมพ์.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2546). การพัฒนาหลักสูตรและการวิจัยเกี่ยวกับหลักสูตร. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- บุญยฤทธิ์ มิตราวงศ์. (2546). การสร้างแบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดมหาสารคาม. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ปรียาพรวงศ์ อนุตรโรจน์. (2543). การบริหารงานวิชาการ. กรุงเทพฯ : ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.
- _____. (2544). การบริหารงานวิชาการ. กรุงเทพฯ : พิมพ์ดีจำกัด.
- เปิดขอบฟ้าคุณธรรมจริยธรรมปีที่ 2. (2554, กรกฎาคม). ศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาพลังแผ่นดินเชิงคุณธรรม (ศูนย์คุณธรรม) สำนักบริหารและพัฒนาองค์ความรู้, น.1
- พิภพ วังเงิน. (2546). จริยธรรมทางธุรกิจ. กรุงเทพฯ : อมรการพิมพ์.

แพรรัทธ ยอดแก้ว. (2551). พัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก. สืบค้นเมื่อวันที่ 19 ตุลาคม 2556. จาก <http://www.gotoknow.org/posts/236980>

มัณฑุภา ว่องวีระ. (2541). จริยธรรมกับการพยาบาล. สงขลา : ชานเมืองการพิมพ์.

ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ : นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์ จำกัด.

วิกิพีเดียสารานุกรมออนไลน์. (2556). บทความ. ค้นเมื่อวันที่ 1 กันยายน 2556. จาก <http://th.wikipedia.org/wiki>

_____. (2557). ความหมายของจริยธรรม. ค้นเมื่อวันที่ 14 ตุลาคม 2557. จาก <http://th.wikipedia.org/wiki/จริยธรรม>

วิชัย ตันศิริ. (2550). อุดมการณ์ทางการศึกษา ทฤษฎีและภาคปฏิบัติ. (พิมพ์ครั้งที่ 2) กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วิชัย ประสิทธิ์วุฒิเวช. (2542). การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาที่ท้องถิ่น. กรุงเทพฯ : เซนต์เตอร์ดิสคัฟเวอรี.

วิจิต สุรัตน์เรืองชัย. (2540). วิธีสอนทั่วไป. ภาควิชาหลักสูตรและการสอน. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.

วิไพภรณ์ วัฒนานิมิตกุล. (2553, มกราคม). เอกสารคำสอน รายวิชาหลักสูตรและการสอน. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.

สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย. (2556, มิถุนายน). บทความ. ค้นเมื่อวันที่ 19 ตุลาคม 2556. จาก <http://thainews.prd.go.th/centerweb/News/NewsDetail?NT01NewsID=WNPOL56060200200212>

- สงบ ลักษณะ. (2542). **ปฏิรูปหลักสูตร : ที่สอดคล้องกับการร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ**. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ.
- สำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร “ผู้แต่ง”. (2554). **หลักสูตรโตไปไม่โกง** **ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4**. กรุงเทพฯ.
- สำลี รักสุทธี. (2544). **เทคนิควิธีการเขียนหลักสูตร**. กรุงเทพฯ : พัฒนาศึกษา.
- สุรงค์ ไคว่ตระกูล. (2553). **จิตวิทยาการศึกษา**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เสาวลักษณ์ รอดผล (2549). **การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง ภูมิปัญญาท้องถิ่นจังหวัดชุมพร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสอาดเผดิมวิทยา**. ภาคนิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.
- อนุศักดิ์ สมิตสันต์. (2540). **การบริหารวิชาการ**. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน. (เอกสารอัดสำเนา)
- องค์กรต่อต้านทุจริตคอร์รัปชัน**. 2556, บทความ. ค้นเมื่อวันที่ 19 ตุลาคม 2556. จาก <https://www.facebook.com/ACT.AntiCorruptionThailand/posts/133324536832302>
- Beauchamp, George A. (1968). **Curriculum Theory**. (4thed.). Illinois : F.E.Peacock Publisher
- Beckner, Weldon & Joe, Cornett. D. (1974). **The Secondary School Curriculum : Content and Structure**. Scranton Pennsylvania : Educational Publishers.
- Bobbitt, F. (1918). **The curriculum**. Boston : Houghton Mifflin.
- Caswll & Cambell. (1935). **Curriculum Development**. New York : American Book Company.

Edwards, Allen L. (1957). **Technique of Attitude Scale Construction**. New York : Applrton – century – Croft.

Good, C.V. (1973). **Dictionary of Education**. (3thed.). New York : McGraw Hill.

Hass, G. (1980). **Curriculum Planning : A New York Approach**. Boston : Alyn and Bacon.

Saylor, J.G & Alexander, W.M. (1974). **Planning Curriculum for School**. New York : Holt, Rinehart and Winston.

Shaver, J. & Berlak, H. (1968). **Democracy, Pluralism and the Social Studies**. Boston : Houghton Mifflin.

Taba, H. (1962). **Curriculum Development : Theory and Practice**. New York : Harcourt, Brace & World.

Tyler, R.W. (1949). **Basic Principles of Curriculum and Instruction**. Chicago : The University.

Wheeler, D.K. (1974). **Curriculum Process**. London : University of London Press.

Zais, Robert S. (1976). **Curriculum : principles and foundations**. New York : Crowell.